

“Δεν ξέρω. Είναι κάτι νέο για μένα... Μόνη μου σε καινούριο σχολείο; Φοβάμαι...” Αυτές ήταν οι πρώτες σκέψεις που με ακολούθησαν μέχρι και την πρώτη ημέρα στη Ριζάρειο. “... και τι; Τώρα τέλος; Τρία χρόνια μετά και πρέπει να φύγω;”

Είναι τρία χρόνια σε ένα περιβάλλον μοναδικό και αξιοζήλευτο, χάρη στη φυσική του ομορφιά. Τρία χρόνια μέσα στα οποία οι γνώσεις μου εμπλουτίστηκαν σημαντικά ενώ η εκκλησιαστική παιδεία που έλαβα συνέβαλε στη διαμόρφωση ενός πιο συνειδητού χαρακτήρα. Τρία χρόνια, γεμάτα αξέχαστες εμπειρίες, δραστηριότητες μουσικές και αθλητικές, μα πάνω απ’ όλα με φιλίες που θα κρατήσουν για μια ζωή. Μπαίνοντας εδώ, οι παλιοί μαθητές με υποδέχτηκαν με ανοιχτές αγκάλες, κάνοντας με να νιώσω οικεία απ’ την πρώτη κιόλας στιγμή. Μου δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσω ανθρώπους μοναδικούς, άτομα που πλέον μπορώ να αποκαλώ δικούς μου ανθρώπους.

Τώρα πλέον νιώθω πλήρης. Παίρνω μαζί μου πολύτιμα εφόδια που θα αποτελέσουν θεμέλια για το υπόλοιπο της ζωής μου. Η Ριζάρειος Σχολή ήταν και θα είναι κάτι παραπάνω από ένα απλό σχολείο για μένα.

Ένας απόφοιτος της Ριζαρείου σχολής